

## P7\_TA(2011)0038

### Stāvoklis Tunisijā

#### Eiropas Parlamenta 2011. gada 3. februāra rezolūcija par stāvokli Tunisijā

*Eiropas Parlaments,*

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par situāciju cilvēktiesību jomā Tunisijā un it īpaši 2005. gada 29. septembra<sup>1</sup>, 2005. gada 15. decembra<sup>2</sup> un 2006. gada 15. jūnija<sup>3</sup> rezolūciju,
- ņemot vērā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu asociācijas nolīgumu, kas parakstīts 1998. gada martā, starp Eiropas Kopieni un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Tunisijas Republiku, no otras puses,
- ņemot vērā Savienības politiku cilvēktiesību un demokratizācijas jomā trešās valstīs, ko Padome pieņēma 2005. gada decembrī,
- ņemot vērā Parlamenta 2006. gada 14. februāra rezolūciju par cilvēktiesību un demokrātijas klauzulu Eiropas Savienības nolīgumos<sup>4</sup>,
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 4. decembra paziņojumu par Eiropas kaimiņattiecību politikas nostiprināšanu (COM (2006)0726),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Eiropas kaimiņattiecību politikas īstenošana 2009. gadā, paveiktā darba pārbaudes ziņojums par Tunisiju” (COM(2010)0207 – SEC(2010)0513),
- ņemot vērā Eiropas Savienības un Tunisijas rīcības plānu,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūciju par Eiropas Savienības politiku cilvēktiesību aizstāvju atbalstam<sup>5</sup>,
- ņemot vērā Eiropas Savienības deklarāciju, ko tā pieņēma pēc ES un Tunisijas Asociācijas padomes 8. sanāksmes, kura notika 2010. gada 11. maijā,
- ņemot vērā Eiropas Savienības augstās pārstāves *Catherine Ashton* un Eiropas komisāra *Stefan Füle* 2011. gada 13. janvāra un 2011. gada 17. janvāra deklarācijas par stāvokli Tunisijā,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja *J. Buzek* 2011. gada 17. janvāra deklarāciju par stāvokli Tunisijā,
- ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,

---

<sup>1</sup> OV C 227 E, 21.9.2006., 618. lpp.

<sup>2</sup> OV C 286 E, 23.11.2006., 495. lpp.

<sup>3</sup> OV C 300 E, 9.12.2006., 480. lpp.

<sup>4</sup> OV C 290 E, 29.11.2006., 107. lpp.

<sup>5</sup> Pieņemtie teksti, P7\_TA(2010)0226.

- A. tā kā visā valstī notikušās tautas masveida manifestācijas, kas sākās pēc *Mohammed Bouazizi* pašsadedzināšanās 2010. gada 17. decembrī, lika 2011. gada 14. janvārī atkāpties prezidentam *Ben Ali* un ļāva Tunisijas tautai atgūt brīvību un pielikt punktu režīmam, ko 1987. gadā izveidoja nu jau bijušais prezidents *Ben Ali*;
- B. tā kā miermīlīgo protesta kustību, kas izplatījās visā Tunisijā, vardarbīgi apspieda kārtības uzturēšanas spēki, un tas bija par iemeslu vairāk nekā simts cilvēku bojāejai;
- C. tā kā Eiropas Savienība nespēj sagatavot patiesi saskaņotu un efektīvu ārpolitiku attiecībā uz tās partneriem; īpaši norādot uz ES un Tunisijas sadarbības mehānismu vājumu un atkārtoti uzsverot Parlamenta prasību asociācijas nolīgumos līdz ar cilvēktiesību klauzulām sistemātiski paredzēt arī to efektīvas īstenošanas mehānismu; tā kā šajā sakarībā jāņem vērā nepieciešamība pārskatīt pašreizējo kaimiņattiecību politiku;
- D. tā kā Asociācijas padomes 2010. gada 11. maija secinājumos ir atgādināts, ka tiesu sistēmas reforma, kā arī plurālisms, demokrātiskā līdzdalība, vārda un biedrošanās brīvība un cilvēktiesību aizstāvju aizsardzība ir īpaši svarīgs un paties nosacījums, lai Tunisija tuvinātos Eiropas Savienībai; tā kā Tunisijas iestādes nav izpildījušas nevienu šo apņemšanos;
- E. tā kā Tunisija un Eiropas Savienība bija uzsākušas rīcības plāna izstrādi 2011.–2016. gadam; tā kā šajā procesā ir nepieciešams, lai abas puses vairāk iesaistītos visu jautājumu risināšanā, jo īpaši cilvēktiesību un pamatbrīvību jomā;
- F. tā kā cerība uz stabilu demokrātiju, ko radīja autoritārā režīma krišana Tunisijā, var veicināt arī citu tautu līdzīgu vēlmju piepildīšanu;
1. pauž solidaritāti ar Tunisijas tautu, kuras rīcības pamatā ir likumīgas vēlmes pēc demokrātijas un prasība uzlabot sociālos apstākļus un iespējas iegūt darbu, ļaujot savai valstij piedzīvot vēsturisku pagrieziena; šajā sakarībā atzinīgi vērtē demonstrācijās apliecināto tautas drosmi un apņēmību un pauž līdzjūtību upuru ģimenēm un solidaritāti ar ievainotajiem;
  2. nosoda drošības spēku veiktās represijas un nesamērīgu spēka izmantošanu; turpretī atzinīgi vērtē armijas rīcību, kas atteicās šaut uz demonstrantiem; aicina veikt neatkarīgu izmeklēšanu par starpgadījumiem, kas pēdējo nedēļu laikā noveda pie cilvēku nāves un pārmērīgas spēka lietošanas, un par korupciju, kā arī saukt pie atbildības vainīgos;
  3. uzsver, cik nozīmīgi ir tas, lai tiktu pārstāvēti visi Tunisijas politiskie, sociālie, pilsoniskie un demokrātiskie spēki, un ka tikai, piedaloties visiem spēkiem, pagaidu valdībai būs iedzīvotāju uzticība un leģitimitāte, kas ir nepieciešama, lai sagatavotos vēlēšanām un demokrātiskai pārejai;
  4. stingri atbalsta demokrātisko procesu; uzsver, ka ir būtiski radīt priekšnoteikumus vēlēšanu norisei pietiekamā laikposmā, lai visi opozīcijas spēki un plašsaziņas līdzekļi varētu mobilizēties valsts līmenī nolūkā izveidot jaunu Parlamentāro asambleju, kura būs pilnvarota izstrādāt demokrātisku konstitūciju, ievērojot līdzsvaru starp izpildvaru un likumdošanas varu un tiesu varas neatkarību; vēlas, lai šajās vēlēšanās varētu piedalīties visi demokrātiskie spēki, kas atbalsta plurālismu, apziņas brīvību un demokrātisku varas nomaiņu; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Informācijas ministrijas darbības pārtraukšanu un lēmumu garantēt vārda brīvību;

5. atzinīgi vērtē tiesību akta projektu vispārējai amnestijai, kam būtu jāļauj atbrīvot politiešlodzītus, atgriezties režīma pretiniekiem, atzīt visas opozīcijas partijas, kā arī jārada iespējas reģistrēties nevalstiskajām organizācijām;
6. prasa ES nekavējoties īstenot lēmumus iesaldēt *Ben Ali* ģimenes un sabiedroto nelikumīgi iegūtos līdzekļus; atzinīgi vērtē iestāžu paziņojumu par *RCD* partijas kustamo un nekustamo īpašumu atdošanu valstij;
7. atbalsta triju tādu komisiju izveidi, kuru priekšgalā būtu neatkarīgas un labi zināmas personības un kuras atbildētu par iestāžu reformu un institucionāliem tiesību aktiem, cīņu pret korupciju un notikumiem pēc 2010. gada 17.decembra; uzsver, ka tām ir jāspēj darboties pilnīgi neatkarīgi un jābūt pilnvarotām reāli veikt izmeklēšanas; uzskata, ka tiktāl, cik tās to vēlas, šīm komisijām jābūt iespējai saņemt ANO augstās komisāres cilvēktiesību jautājumos eksperta slēdzienu un atbalstu, kā arī izmantot attiecīgos ANO mehānismus;
8. prasa augstajai pārstāvei sadarbībā ar Eiropas Parlamentu veicināt tādas īpašas darba grupas izveidi, kas varētu apmierināt palīdzības vajadzības, lai atbalstītu demokrātisko pārmaiņu piekritēju prasīto pārejas procesu uz demokrātiju, it īpaši saistībā ar brīvu un demokrātisku vēlēšanu sagatavošanu, atbalstu politisko partiju veidošanai un neatkarīgu plašsaziņas līdzekļu rašanos, un padarītu valsts varas aparātu pārredzamu un neatkarīgu no politiskās varas, un nodrošinātu taisnīgu un neatkarīgu tiesu;
9. aicina augsto pārstāvi un priekšsēdētāja vietnieci atbalstīt gaidāmo vēlēšanu procesu, nosūtot uz Tunisiju vēlēšanu novērošanas misiju;
10. tādēļ aicina Komisiju un ES augsto pārstāvi būt gatavām novirzīt dažādu ES un Tunisijas finanšu sadarbības instrumentu līdzekļus citiem mērķiem un vajadzības gadījumā tos palielināt;
11. prasa Komisijai un Eiropas Investīciju bankai saistībā ar patiesu attīstības līgumu, ar kuru veicina produktīvus vietējos un ārvalstu ieguldījumus, paredzēt atbalstu Tunisijai, izmantojot subsidētos kredītus, lai Tunisijas ekonomika varētu kļūt dažādāka un Tunisijas jauniešiem rastos kvalificētas nodarbinātības izredzes;
12. prasa Komisijai sekmēt, tostarp arī finansiāli, atbalstu un palīdzību, ko Eiropas pilsoniskā sabiedrība, it īpaši cilvēktiesību aizsardzības apvienības un sociālie partneri, var sniegt Tunisijas pilsoniskajai sabiedrībai;
13. neatlaidīgi prasa Eiropas Savienībai gūt mācību no Tunisijas piemēra un pārskatīt savu demokrātijas un cilvēktiesību atbalsta politiku, ieviešot cilvēktiesību klauzulas īstenošanas mehānismu visos nolīgumos ar trešām valstīm; prasa, lai kaimiņattiecību politikas pārskatīšanā prioritāte tiktu piešķirta kritērijiem attiecībā uz tiesu iestāžu neatkarību, pamatbrīvību ievērošanu, plurālismu, preses brīvību un cīņu pret korupciju; aicina nodrošināt labāku saskaņošanu ar citiem Savienības politikas virzieniem attiecībā uz šīm valstīm;
14. uzskata, ka cīņa pret korupciju un tiesiskas valsts nostiprināšana trešās valstīs ir pamata kritēriji, lai īstenotu tautu vēlmi un piesaistītu ārvalstu ieguldījumus;
15. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, augstajai pārstāvei, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Savienības Vidusjūrai Parlamentārajai asamblejai un

Tunisijas pagaidu valdībai un parlamentam.